

Nhớ Tuổi Học Trò

Nguyễn Hữu Nhơn (PK 1964-1971)

Những đứa trẻ chúng tôi, khi bước được vào ngưỡng cửa Trường Trung học Petrus Trương-Vĩnh-Ký, niên khoá 1964-1965 hay các niên khoá khác, đều là học sinh khá, giỏi của các trường tiểu học ở Sài Gòn, Gia Định và các tỉnh phụ cận.

Tôi còn nhớ, năm tôi tham dự cuộc thi tuyển vào Đệ Thất trường Petrus Ký thì có khoảng 10.000 (mười ngàn) thí sinh. Sau kỳ thi đó, chỉ có khoảng hơn 400 học sinh được trúng tuyển, có nghĩa là mỗi lớp có khoảng từ 45 đến tối đa 50 học sinh. Như vậy là mỗi học sinh tốt nghiệp tiểu học thời đó đã phải trải qua kỳ thi tuyển vô cùng khó khăn, phải có số điểm vượt cao hơn so với các học sinh khác mới được vinh dự đứng vào hàng ngũ của học sinh Trường Trung học Petrus Trương-Vĩnh-Ký. Ngôi trường nổi tiếng với thầy dạy hay-trò học giỏi, và kỷ luật cao ấy đã sản sinh ra biết bao nhiêu nhơn tài cho đất nước và cho cộng đồng nhơn loại trên thế giới.

Vào những năm đầu sau ngày thống nhất đất nước, tình cờ tôi gặp lại các bạn Nguyễn-Trung-Hiền (Thất 2, mua bán đồ cổ tại đường Lê Công Kiều, quận 1), Nguyễn-Văn-Mót (Thất 2, phụ giúp gia đình bán than, dầu lửa ở chung cư Lý Thường Kiệt, quận 11), Quốc-Văn (Thất 2, nhà ở đường Phong-Phú, quận 8, gần chợ Xóm-Cùi), Nguyễn-Thế-Hào (Thất 1, là sinh viên Y-khoa năm cuối), Trương-Mộng-Hùng (Thất 1, là KS điện tử Đại học Phú-Thọ).

Một kỷ niệm khó quên. Tôi đã hai lần làm tài xế vào các ngày lễ thành hôn của bạn Hùng và của bạn Hào. Cũng nên kể thêm chuyện này: Trước đám cưới của Hào khoảng hai tháng, chính Hào là chú rể phụ trong đám cưới của tôi. Hôm đó Nguyễn-Bá-Lân (Thất 1) vì to lớn con nên được nhờ bung mâm trái cây nặng nhất. Lan phải bung mâm đứng chờ đến nửa tiếng đồng hồ ngoài nắng để đợi đúng giờ vào làm lễ rước dâu. Ôi chao, nhớ lại, thật đáng thương cho chàng Bá-Lân mà cũng là thật hạnh phúc cho tôi!

Còn lớp Thất 3 của tôi, nhớ nhất bạn Nguyễn-Văn-Trung, vì Trung, Vẹn và Thiện thường xuyên giúp tôi sắp xếp những bao gạo (45, 36 kg hoặc 100 kg) nặng nề [gia đình tôi kinh doanh ngành lương thực]. Sau năm 1975 bạn Trung

phải học thêm 2 chứng chỉ nữa của Khoa Học Đại Học Đường¹ để đủ 7 chứng chỉ mới được cấp bằng Cử nhân Hóa học.

Niên khoá 1965-1966, từ lớp Thất 3 lên Lục 3, lớp của tôi có thêm bạn Lâm-Quang-Tú chuyển từ trường Trần-Hung-Đạo, Đà-Lạt, và bạn Từ-Phước-Thiện chuyển từ Nha-Trang vào.

Một chuyện khác mà tôi không bao giờ quên, đã xảy ra trong tuổi học trò ăn chưa no, lo chưa tới của mình. Thuở đó một số học sinh tư-thục thường la cà đến Trường hà hiếp một số bạn bè hiền lành của Trường. Một hôm Trần-Quang-Minh (Thất 3) và tôi nổi máu anh hùng nhóc con, hai đứa gởi cặp táp cho Thiêng-Đức giữ, và xung phong “quánh lộn” các học sinh kia. Nào ngờ phía bên kia tiếp viện đông quá nên tôi và Minh bỏ chạy, đành bỏ lại Thiêng-Đức đang giữ ba cái cặp táp. Hai chân của Đức, chân lớn chân nhỏ nên không chạy được, Đức bị các học sinh phía bên kia “vần” một trận như tử. Dù thế nào đi nữa, tôi và Minh vẫn phải xin lỗi bạn Đức về câu chuyện của hơn 45 năm trước.

Trần-Văn-Kiệt lớpThất 4 là em vợ bạn Nguyễn-Văn-Trung lớpThất 3. [Trung biết yêu hơi bị sớm nên đã “rình” chị của Kiệt.] Sau một thời gian hỏi hương về Gò-Công lập nghiệp không thành, Kiệt phải tìm đường quay trở lại Sài-Gòn để có cuộc sống đỡ vất vả hơn. Nhờ những mối quan hệ bạn bè cũ, việc trở về Sài Gòn của Kiệt được thuận lợi.

Vào đầu thập niên 80, tình cờ sau hơn 10 năm xa cách, tôi đã gặp lại bạn Hà-Văn-Dũng (9 Thuận, Thất 3), sau đó gặp thêm các bạn Tống-Văn-Hùng (Vân), Lê- Ngọc-Hải. tôi đã thường xuyên mời các bạn chén tạc, chén thù và thường nhắc chuyện khi xưa ta bé. Từ dạo ấy, tôi đã bắt được liên lạc khoảng 10 bạn (Thất 3), từng bước tăng dần đến nay đã có đến 23 bạn rồi. Trong số này có 20 hiện đang ở Việt Nam: Văn-Trung, Dũng (Hà), Dũng (Lê), Dũng (Nguyễn), Triều-Bình, Phước-Thiện, Xuân-Phương, Công-Lợi, Công-Khánh, Văn-Thành (cảng voi), Hùng (Vân), Văn-Thới, Quang-Minh, Thanh-Yên, Văn-Đặng, Ngọc-Hải, Cù-Khắc-Phi, Hiền (Phạm), Thế-Hòa,

¹ nay là Đại Học Khoa Học Tự Nhiên.

Hữu-Nhơn. Ngoài ra, có 3 bạn ở nước ngoài về thăm quê hương: Thiện-Lộc, Quang-Tú, Luật-Thạo. Hiện nay, tôi có biết bạn Không-Trọng-Phước (Mỹ), Đặng-Văn-Đạt (Pháp), hy vọng sẽ gặp lại trong tương lai.

Năm 2007-2008 đánh dấu một sự kiện lớn trong tình bạn không biên giới giữa hai khối Pháp-văn và Anh-văn. của 8 lớp Đệ Thất niên khoá 1964-1965. Những chú học trò nhỏ của 8 lớp này đã tương phùng hội ngộ tại nhà hàng Blue Ginger, số 37 Nam Kỳ Khởi Nghĩa [Công Lý], quận 1, của bạn Võ-Văn-Ninh (Thất 6). Các bạn cũ, từ Thất 1 đến Thất 8 đã hàn huyên tâm sự trong tiệc liên hoan tất niên Tết Đinh-Hợi (đầu năm 2008). Buổi tiệc được mở màn bằng việc ra mắt quyển Đặc san Xuân đầy ý nghĩa: “8 Lớp Sum Hạp Một

Nhà”.

Từ sau đám cưới con của một số bạn cùng khóa, nhất là sau Lễ Thành hôn của bạn Trần-Văn-Thành (Thất 2) với tuổi đời 58 mới chính thức lập thành gia thất, và sau những lần các bạn từ phương trời xa về nước, tình bạn xưa của chúng ta ngày càng thêm khăng khít hơn.

Ôi, tình bạn ngày xưa ấy sao mà hồn nhiên và dễ thương quá! Từ những bước đi chập chững vào đời, cùng với dòng thời gian vừa cuốn trôi mà nay đã 46 năm tình bạn rồi. Còn gì trân trọng và cao quý cho bằng! Phải không các bạn?

Đoàn từ thiện Trường Petrus Ký